

Modell för grundutbildningens organisation

Bakgrund

Vid institutions omorganisation fördes all grundutbildning samman i en egen enhet. Motivet till detta var bl.a. att det inte fanns en naturlig uppdelning av grundutbildningen mellan avdelningarna. Vi såg tecken på att man låste in grundutbildningen inom avdelningen. Det fanns också tankar om att planering av undervisningen skulle ske i lärarlag, något som inte genomförts.

Lösningen har dock också ett antal problem, t.ex.

- Ansvar för att bemanna kurserna ligger på institutionsnivå, men anställning och personalplanering sker på avdelningsnivå.
- Grundutbildningen är stor och bred vilket gör det väldigt svårt för vice-prefekt att analysera och följa upp kostnader och utvecklingsbehov.
- Inget incitament hos avdelningarna att hålla nere kostnaderna

Förslag A (ansvaret på avdelningsnivå)

I denna modell förs hela ansvaret för utförande grundutbildningen ner på avdelning. Avdelningschef ansvarar för utförande, bemanning, ekonomi, kvalitet, uppföljning och utveckling, Avdelningschef kan utse en studierektor vid avdelningen som ansvarar för vissa delar

För att undvika inlåsnings effekter kan vice-prefekt ändra avdelningstillhörighet för kurser, men detta skall ske i undantagsfall.

Fördelar med detta förslag är:

- + Tydlighet i ansvar/befogenhet/resurser. Personalplanering och kursansvar på samma nivå.
- + Lojalitet och delaktighet när beslut ligger närmare verksamheten.
- + Färre kontaktytor och möten, färre saker bubblar upp till vice-prefekt

Nackdelar med förslaget

- Risk för suboptimering, använder inte hela personalen effektivt
- Mindre volym ger större fluktuation
- Inlåsnings av kurser

Förslag I (ansvaret på institutionsnivå)

Grundutbildningen ligger kvar på institutionsnivå men delas upp i

studierektorsområden och lärarlöner konteras på ett gemensamt konto. Studierektorerna har en fristående roll gentemot avdelningschefer liksom idag, och ansvar också för att deras område går ihop ekonomiskt.

För att säkerställa resurser, engagemang för utveckling av kurser och möjliggöra personalplanering görs långsiktiga "kontrakt" med avdelningarna om kursansvar. Kvalitetsansvaret ligger hos vice-prefekt/studierektor som har resurser för vidareutbildning respektive utveckling av kurser. Studierektor får en fristående roll gentemot avdelningschef och de förhandlar om resurstilldelning med avdelningschef.

Fördelar med denna modell

- + Bättre utnyttjande av personal och resurser
- + Kurser ges av de som är bäst lämpade/störst behov för att kunna befordras
- + Avdelningarna behöver inte tänka på om kurser går ihop eller ej

Nackdelar med denna modell

- Krävs förhandlingar/kontrakt och gemensamt sätt att följa upp på institution och större administration för att samordna alla delar
-
- Finns en fara med en modell där avdelningarna inte har rättighet eller skyldighet att undervisa

Gemensamt i båda förslagen

- Utbildningsprogrammen på GU ligger på institutionsnivå
- programansvariga rapporterar till vice-prefekt.
- Gemensam kostnadsmodell